Liikkeenhoitajan Nurkka

OSASTOILLE JA ASIAMIEHILLE

Vapaus-lehden taholta vedotaan osastoihimme, että tilaisivat lukutupiinsa Vapauden, koska nyt on Vapauden levitysvamme rajantakaisen lehden tunnetuksi tekemiseksi ja levittämiseksi. Pyyntö ei ole suuri, joten jokaisen osaston olisi heti päätettävä tilata lukutupiinsa, missä sellainen on, veljesjärjestömme lehti VAPAUS. Canadalaiset toverit käsittävät sen tosiseikan, että nyt kun työttömyys kaikkialla on yleinen, ei yksityisten toverien varat riitä tilata yhtään enemmän lehtiä paitsi sen, mitä juuri välttämättömästi tarvitsee pysyäkseen aikansa tasolla. Joukkona sentään aina voimme jotain tehdä ja siksi he joukkoihin vetoavatkin. Jokainen osasto voipi luovuttaa vuosikerran tilaushinnan ($5.50 tai puoli vk. $3.00) lukusalinsa lehdistön täydentämiseksi.

Tilaamalla Vapauden lukusaliinne on jäsenistö tilaisuudessa tutustumaan canadalaisten toverien toimintaan ja heidän taisteluihinsa.

OSASTOJEN VIRKAILIJAT! Esittäkää asia jo seuraavassa osastonne kokouksessa, jossa päätettäköön tilaus tehtäväksi heti.

Yksityisetkin voivat suorittaa osansa

Siellä täällä ehkä löytyy tovereita, joilla on harrastusta seurata Canadan asioita, jonka parhaiten voipi tehdä lukemalla Vapautta, ja ovat tilaisuudessa tekemään tilauksen. Siksi on jokaisen Toverin asiamiehen kysyttävä tilausta Vapaudelle, sillä ainoastaan siten saamme selville löytyykö sellaisia tovereita ja kuinka paljon.

Tilauksenne lähettäkää Toverin konttorin välityksellä.

Toverillisesti, TOVERIN LEVITYSOSASTO.

osastojen jäsenten tietoisuustason kohottamiseksi. Ellei ankaraa kuria heti alussa noudattaen saada lukurengasta pystyyn, niin kurittomuudella ei ainakaan saada mitään aikaan. Tämän ovat kokemukset Astoriassa selvästi todenneet.

Astoriassa on nyt kolmirenkainen valistusketju. Kun kesä loppuu ja kalastajat palaavat joelta, niin ketjua jatketaan muodostamalla lisää renkaita. Tarkoituksena on näistä renkaista sitten muodostaa yhden tarkoituksen vastaavan puhujaseuran, jahka on jonkun aikaa lueskeltu ja kartutettu tietoja, että kyetään oikein pulskia puheita pitämään.

Kaikesta huolimatta Astorian S. S. Klubi, kelpaa tässä suhteessa esimerkiksi muiden paikkakuntien osastoille lännellä. Harkitkaapa, toverit, siis tätäkin asiaa ja sitten jokaisessa osastossa perustamaan lukurenkaita.

Antti Hyrskyranta.

ULKOMAILTA

Ruotsin työläiset ja kommunistivaino

Tukholman kommunistisen kunnallisjärjestön toimesta oli äskettäin järjestetty mielenosoituskokouksia poliisiprovokationia, asyylioikeuden loukkauksia ja muissa muodossa ilmennyttä kommunistivainoa vastaan Ruotsissa. Kokouksiin otti osaa useita tuhansia työläisiä, jotka tavallisuudesta poikkeavalla mielenkiinnolla seurasivat puhujan esityksiä tehdyistä oikeusloukkauksista ja yksimielisesti hyväksyivät jäljempänä mainittavan päätöslauselman. Puhujina esiintyivät toverit Stalberg, Grimlund, Carlson, iäkäs toveritar Kata Dahlström, Wiksten ja Killbom. Erittäin valaiseva oli varsinkin **toveri Carlsonin puhe:**

Ennen nähtiin — huomautti puhuja — kuinka nuo suuret sotilasmaat, Venäjä ja Saksa, vainosivat ja karkoittivat maasta vallankumouksellisia kuin mitäkin metsän riistaa. Nyt harjoitetaan tätä vainoa jo kaikissa maissa. Sveitsi, joka muinoin oli poliittisten pakolaisten asyylimaa, on nyt vain kukistettujen kruunupäiden luvattu maa. Passipakkoa on sodan aikana kehitetty äärettömiin ja on se sodan jälkeen muodostunut valliksi kaikkea sitä vastaan, mikä vähänkin haiskahtaa vallankumoukselta. Kaikista lankeemuksistaan huolimatta pitäisi ainakin maailman työväenpuolueiden varoa ettei asyylioikeutta loukattaisi. Porvarit ovat kuitenkin antaneet poliisiensa manata esiin salaliittoja ja vallankumouksellisia vehkeilyjä. Ruotsin poliisi on tällä haavaa suurin ainehiston hankkija salapoliisikirjallisuudelle. Salapoliisikirjallisuuteen kuuluviksi lasken minä myöskin tällöin porvarilehdistön, joka saa pienen haukkapalan asianmukaisia sensationikyhäyksiä vastaan. Suomen vallankumouksen jälkeen tuli porvareille hätä käsiin. Ei puuttunut yrityksiä vetää yli poliittisten pakolaisten ja tavallisten rikollisten välinen raja. Samaan aikaan kun muita pakolaisia vainottiin, oltiin varsin ystävällisiä Kappia (ja Karl Liebknechtin murhaajaa) ynnä muita porvarillisia vallankeikauttajia kohtaan. Muuan meidän puolueemme ehdotus oikeistososialistiselle hallitukselle, käsittävä asyylioikeuden tarkistusta jätettiin huomioon ottamatta. Todennäköisesti on tässä ollut vaikuttamassa kansainväliset syyt ja hallituksen toimia johdettu ulkoapäin. Kaikessa ja kaikkialla kummittelee punainen Itä. Englantilainen ja suomalainen vaikutus on enemmän kuin ilmeinen. Lännen suuret valtakeskukset antavat määräyksiä, joita on noudatettava, jopa meidän syrjäisessä kolkassammekin. Tukholman Hallgrenit (poliisiintendentti) toimivat innolla helsinkiläisten Hallgrenien kanssa yhdessä. Provokatsioni- ja nuuskintaverkko on käynnissä viattomia vangitaan umpimähkään. Vasta sen jälkeen ryhdytään tutkimuksiin. Ketä tahansa voi näinä aikoina kohdata vangitsemismääräys.

Kun henkilökohtaista vapautta rajoitetaan, käy luonnollisesti myös asyylioikeus kyseenalaiseksi. Porvarilehdistö on viime päivinä molskannut mitä mieletttömimmissä sensatsioneissa. Kaiken tämän tarkoitus on selvä: mielitään keksiä aihe suomalaisten pakolaisten karkoittamiselle, mielitään viskata uhrit helsinkiläisten ohranain käsiin. Ja mitä salaperäistä kammoa käytetäänkin, jotta saataisiin poroporvarien sydän kohoamaan kurkkuun. Korkea-arvoinen poliisimies toisensa jälkeen lausahtaa koomillisella arvokkuudella: "On pantu toimeen perinpohjainen tutkimus." Ja henkeään pidätellen kuunnellut sanomalehdistö ulvahtaa: "Moskova miinoittamassa Pohjolan." Missä vakuuksia, etteivät nuo merkilliset asiakirjat ole lähtöisin jostakin provokationisentraalista? Taikka eivät ole ihmeellisesti kokoonpantuja poliisiaivojen keksintöä? Kaikkien häväistysjuttujen jälkeen on meidän luotava järjellinen ilmakehä, uusi järjällinen, inhimillinen hallinta. Tämän puolesta on meidän käytävä yhteiseen taisteluun! — — —

Kata Dahlström taas puheessaan kuvasi elävästi suomalaisten vallankumouksellisten kamppailua ja kärsimyksiä. Nämä porvarilehdistön "punaiseksi sakiksi, nimittämät ovat ihmisiä, jotka ovat omistaneet koko elämänsä ihanteilleen. Heidän karkoittamisensa Suomeen merkitsisi harkittua murhaa. Oikeistososialistit kurkistelevat tätä asiaa rotanloukostaan ja ottavatpa muuten ylen merkillisen asenteen näihin moniin asyylioikeusloukkauksiin. Se mitä nyt tapahtuu, voi kuitenkin koskea heitäkin. Puhuja lainasi porvarillista Dagens Tidning-lehteä, joka oli kauhuissaan "punaisen sakin" takia, mutta tuhlasi ylistyssanoja Brantingille ja oikeistososialistien "Socialdemokraterille."

Kokouksissa hyväksyttiin seuraava

Protestipäätöslauselma:

N. s. valtiopetosjuttua käsitellyt kokous protesteeraa viranomaisten esiintymisten ja työläisten vangitsemisten johdosta, jotka toimenpiteet selvästi kuvastavat porvariston keskuudessa vallitsevia ajatussuuntia sekä vallassaolijain välikappaleen, järjestysvallan, vallankumouksellisen työväenluokkaan kohdistuvaa vainonhimoa.

Kokous protesteeraa niinikään porvarilehdistön kirjoituksia ja kiihoitus propakandaa vastaan, mikä propakanda on mitä ilmeisintä luokkaärsytystä.

Erityisesti lausuu kokous suuttumuksensa sanomalehdistölle sen johdosta, että koetetaan riistää oleskeluoikeus ja panetella suomalaisia tovereja, jotta saataisiin heidät karkoitetuksi, mikä on nyt olemassa olevan epävarman ja aina hyökkäysten alaisena olevan asyylioikeuden suoranaista loukkaamista. Kokous pitää tätä suurpiirteiseksi hahmoteltua tapausta niin ruotsalaisten kuin suomalaisten provokationina, mitkä piirit käyttävät tätä asiaa keinona kiihoittakseen tietämätöntä ja asiaa ymmärtämätöntä pikkuporvarillista massaa kommunismia vastaan.

Kokous kehoittaa tästä syystä Ruotsin työväenluokkaa puoluenäkökohdista huolimatta korottamaan vanhaa, täyden asyylioikeuden vaatimusta ja tarmokkaasti myös itse teossa protesteeraamaan kasvavaa taantumusta vastaan.

Latvian poikki Venäjälle

Hulet M. Wells.

Kuinka kauvan voi suuri kaupunki elää ylellisyydessä ja loistossa ja toimettomuudessa ilman näkyvää toimeentulolähdettä? Tämä ajatus on, joka johtuu mieleen, kun on pintapuolisesti tarkastellut Riigaa. Riiga on suuri nykyaikaiselta näyttävä kaupunki, leveine katuineen, varjoisine puistoineen ja kauniine rakennuksineen. Ainoa seikka, jossa se huomattavasti eroaa amerikalaisista kaupungeista, on ajopeliliikenteen vähyys keskikaupungilla ja kaikkialla läsnäolevat vossikat takku-partoineen ja pienine, väsähtäneine kaakkeineen.

Kun tulee Libausta Riigaan, on kuin tulisi vanhasta maailmasta uuteen. Libau on suurin kaupunki Kuurinmaassa, joka on yksi niistä kolmesta osasta, jotka muodostavat Latvian valtakunnan. Riiga on Liivinmaassa ja on samalla koko Latvian pääkaupunki.

Libau on paikka, jossa kansan kurjat olosuhteet ovat räikeimmin esillä, vaikka onhan kurjuutta kaikkialla. Mutta siellä köyhien rääsyinen surkeus ja surusävyisten lasten iankaikkinen kerjuu eivät salli, eivät päästä ajatusta minkäänlaisesta hyvinvoinnista edes vilahdukseksikaan esille. Riigassa pääkatujen hyvinpuetut kansanjoukot sallivat helpostikin tällaisen harahaluulon. Siellä on paljon kauniita naisia sievissä kengissään ja sopivissa pukimissaan, ja sitä paitsi ovat kadut tulvillaan vormupukuisia sotilaita. Se on tyypillinen tshinovnikkojen kaupunki. Järjestelmä, joka poltettiin ulos punaiselta Venäjältä, on löytänyt turvapaikan täältä.

Muuan paikkakuntalainen sanoi minulle ettei Riigassa ole muuta "teollisuutta" kuin virkamiesten hyvinvoinnista huolehtimisen "teollisuus." Toinen sanoi että maanviljelijät, joiden niskoille koko maan ylläpito nykyään lepää, alkavat vähän väsyä ja ovat hiukan napisseetkin virkavallan rajatonta kiskomista vastaan.

Minun onnistui lähteä Libausta päivää ennen kuin ne venäläiset siirtolaiset, jotka sinne olivat saapuneet samalla laivalla kuin minäkin. Näiden ei anneta hajaantua, vaan lähetetään heidät yhdessä joukossa maan halki niin pian kuin mahdollista, sillä Latvian hallitus pelkää heitä. Toivoin, että kun pääsen lähtemään vähää ennen, niin ei minun tarvitse niin ehdottomasti täysin siemauksin "nauttia" Latvian rautatiejärjestelmän kurjuudesta.

Erehdyin. Vaikkakin saavuin asemalle kokonaista tuntia ennen junan lähtöä en sittenkään onnistunut saamaan junassa paikkaa, jossa voisi nukkua. Sain toisen luokan piletin, jonka sanottiin oikeutettavan minut saamaan istumasijan. Kuitenkin oli myyty enemmän pilettejä kuin junassa oli isuimia, joten pitkän ja ankaran tappelun jälkeen onnistui minun tunkeutua erääseen vaununosaan, jossa oli seitsemän istuinta ja yhdeksän matkustajaa — ja pitkä yö oli edessä. Veturit polttivat puita ja hölkkäilivät eteenpäin noin 12 mailia tunnissa, mutta pysähtyivät usein ja pitkisi ajoiksi. En nukkunut edes silmäntäyttä.

Sekosotkua passista.

Kun saavuin Riigaan, pyrin sisälle kolmeen hotelliin, mutta ne olivat täynnä. Neljännestä satuin saamaan huoneen ja kun laittauduin levolle pyydettiiin minua näyttämään passini. Mutta koska minä olin matkalla Venäjälle ja siitä syystä Latvian viranomaisten silmissä epäilyksenalainen, olivat Libaun viranomaiset ottaneet passini ja sononeet että saan sen vasta sitten, kun sen saavat muutkin siirtolaiset astuessaan Latvian rajan yli Venäjälle. Ja niinpä minulla hetken kuluttua ei ollut paikkaa, mihin olisin kallistanut väsyneen pääni, sillä kukaan latvialainen ei uskalla pitää huoneessaan sellaista ihmistä, jolla ei ole passia.

Enkä saanut sinäkään päivänä nukkua, mutta sinä iltana jouduin muutamien venäläisten yhtävien hoiviin ja he asettivat minut yöksi vuoteelle nukkumaan. Seuraavana päivänä paimennettiin minua ja 800 siirtolaista miestä, naista ja lasta siirtolaisjunaan.

Vaunut olivat Europan mannermaalla tavalliset tavaravaunut, joihin oli asetettu joitakin irtonaisia lautoja istuimiksi. Jokaisessa vaunussa oli 25 matkustajaa. Oli vain noin 200 virstaa rajalle — virsta on noin kaksi kolmannesta mailia — mutta olimme kaksi yötä vaunuissa ja vielä senkin jälkeen pidettiin meitä kokonainen päivä vaunussa lähellä rajaa, sillä viranomaiset tutkivat mejdän matkalaukkumme.

Yöt olivat varsin kylmiä eikä meillä ollut peittoja, joten en nukkunut edes nimeksikään näinä kolmena yönä. Vaunussamme oli kaksi naista ja pieni poika, ja koetimme tehdä olon näille niin vähän epämukavaksi kuin mahdollista, mutta paljoa emme aikaansaaneet. Loput meistä olivat kyyristyneinä lattialle, sillä ei ollut tilaa kaikkien olla pitkällään.

Meitä paimensi 24 latvialaista sotilasta, joilla oli pari ilotyttöä matkassaan ja sen lisäksi koko viljalti väkijuomia. Yksi sotilaista sai juovuksissaan mielijuohteen että hän ei mene omaan vaunuunsa yöksi, vaan tulee meidän vaunuumme. Hän hoiperteli sisälle, heitti kivääränsä menemään pitkin vaunun lattiaa ja lysähti juopuneena uneen. Muuan hänen tovereistaan tuli sisälle, otti häneltä kivääripanokset, josta tämä tavattomasti raivostui, kun heräsi. Kirkuen ja sadatellen kaatui hän vihdoin ovesta ulos ja me luulimme jo pääseemme hänestä, kun hän uudelleen tuli sisälle ja alkoi kuorsata kuin vimmattu, jatkaen sitä koko yön.

Rajalla takavarikoidaan tavaroita.

Minun osalleni ei sattunut mitään rettelöitä, kun tavaroitamme tarkastettiin, sillä minulla ei ollut mitään varastamisen arvoista, mutta toiset eivät olleet samassa "onnellisessa" asemassa. Jos ostaa jotakin Latviassa ja aikoo viedä sen rajan yli, takavarikoidaan se rajalla. Siinä ei vielä ole kyllin, sillä tätä lakia käytetään takavarikoimaan kaikki sellaiset tavarat, jotka on tuotu Yhdysvalloista ja aijotaan viedä Latvian poikki Venäjälle, mutta joita ei ole registeröity.

Kun tulimme Latviaan, sanottiin meille että voimme registeröittää tavaramme. Sillä ei ollut mitään tekemistä tullien kanssa, sillä olivathan tavarat kulkemassa vain poikki maan. Sen vuoksi ei siirtolaisille selvinnyt, kuinka tärkeää olisi ollut registeröittää tavaransa. Kysyin, miksi registeröiminen tapahtui ja sain vastaukseksi: "Tavarain katoamisen varalle."

Ja nyt, kun oltiin Venäjän rajalla, ryöstivät roistomaiset Latvian viranomaiset kaikki tavarat ja vieläpä kaikki rahatkin, mitkä eivät olleet registeröidyt. Luonnollisestikaan ei kahdeksan sadan henkilön ihoa myöten tapahtuva tarkastus voinut tulla kysymykseenkään, mutta viranomaiset tutkivat tarkoin jokaisen taskut ja vaat-

(Jatkoa viidennellä sivulla)

kuisemmalla henkilökunnalla. Maailman liikevaihto tapahtuu tilastotieteellisellä pohjalla. Muista taloudellisistä eduista puhumattakaan vapautaa kaupan uudelleen järjestely suuren joukot englantilaisia, joita voidaan käyttää muilla toimialoilla. Edelläesitetyistä, teollisuuden tilaa vain ohimennen käsittelevistä lausunnoista selvinnee, että Europan taloudellisessa elämässä hyvin todennäköisesti tapahtuu suuria muutoksia lähimpien vuosikymmenien aikana. Tämä mahtava taloudellinen ilmiö voidaan kuvata lyhyesti siten, että **teollisuus muuttaa raaka-aineen luo,** (esiintyypä vapaa luonnonvoimakin raaka-ainelähteille hyödylliseksi voimateollisuudeksi muutettuna. Mainitaksemme esimerkkinä vesiputouksista saadun sähköenergian, joka johdetaan monastikin tuhansien kilometrien päähän. Maan luonnonrikkauksia jalostavat teollisuushaarat siirtyvät niin lähelle edellämainittuja kuin suinkin. Maanviljelystuotteita raaka-aineena käyttävät tehtaat matkaavat maanviljelysseuduille. Kahden muuten samanlaisen tehdasseudun kilpailun ratkaisee se, kummallako on edullisempi luonnollinen liikeyhteys ynnä keinotekoinen kulkuneuvo, esim. rautatie käytettävänään.)

Tämä valtava taloudellinen mullistus tapahtuu siitä huolimatta, jatkuuko kapitalistinen järjestelmä tai ei. Jos se jatkuisi, tulevat kapitalismin viimeiset elinvuodet olemaan tavattoman taloudellisen ahdingon aikaa. Ne kertovat joukkojen tilan kurjistumisesta ja tuotannollisista tappioista. Maailmantalouden neuvoston sensijaan on helppo selviytyä tilanteesta. Sillähän on käytettävinään koko maailman luonnolliset tuotannolliset tuotantovoimat. Se on selvillä tuotantomahdollisuuksista. Siksi voi se ohjata koko suunnatonta muutosta, jolla on arvaamaton merkitys tuleviin kansainvaelluksiin ja ihmiskunnan taloudelliseen kehitykseen. Se huolehtii siitä, että tuo suuri muutos tapahtuu mahdollisimman lyhyessä ajassa ja häiritsee tuotannon jatkumista niin vähän kuin suinkin.

Tällainen kehitys riistää siis useilta miljoonilta europalaisilta entisen ammatin, jos eivät tahdo jatkaa sitä muissa maissa. Heidät voidaan osittain siirtää kotimaisen maanviljelystuotannon palvelukseen, osittain sellaisille teollisuusaloille, jotka saavat raaka-aineensa omasta maasta. Sellainen on esim. kemiallinen teollisuus. Mutta suurin osa heistä lähetetään mailmantalouden neuvoston toimesta "valtamerentakaisiin" maihin, joissa heidän ammattitaitonsa on hyvään tarpeeseen.

Voimme siis varovaisten laskelmien nojalla väittää, että Europa ja Kiina voivat tietyn ajan kuluttua luovuttaa yhteensä yli 120 miljoonaa ihmistä, joista ainakin 60—80 miljoonaa on ammattitaitoisia henkisen ja ruumiillisen työn tekijöitä. Mikä kohottaa valtamerentakaisen tuotannon moninkertaiseksi.

Tällaisen valtavan ihmispaljouden ja työvoiman suunnitelman- ja tarkotuksenmukaisen käytön seuraus on oleva mullistavaa laatua. Se saattaa kuumien maitten uinuvat tuotantovoimat ihmiskunnan palvelukseen. Ja niiden äärettömien aarteiden avulla, jotka sitte kasaantuvat yhteisiin varastopaikkoihin, kohoo ihmiskunta sekä taloudellisesti että sivistyksellisesti niin korkealle kulttuuritasolle, että sitä voi nyt tuskin aavistaa.

Tämä suuri päämäärä kysyy taloudellista tarmoa ja yhteistyötä. Hallinnollisesti vaatii se neuvostojärjestelmää, joka ohjaa ihmiskunnan kuohuvan taloudellisen voimamäärän hyödyllisiin tarkotuksiin ja kesyttää tropiikin villin luonnon samalla kun ihmisten yhtä hurjan itsekkyyden. Mahdollisimman hyvän tuloksen saavuttamiseksi tarvitaan myös niin täydellisiä koneita kuin mahdollista. Apuna käytettäköön ajan kaikki fysikaaliset, kemialliset, tekniilliset ja bioloogiset keksinnöt. Vain siinä tapauksessa voidaan valtamerentakaisten seutujen luonnonvoimat ja -aarteet ynnä niiden europalaista auraa odottava neitseellinen pinta saattaa nykyaikaisen sivistyksen palvelukseen, jolla on oleva yhtä nopea kuin hyödyllinenkin, ellemme sanoisi — mailmanhistoriallinen merkitys.

Esimerkkinä siitä, mitä tällaisella tarkotuksenmukaisella, kaikista historiallisista ennakkoluuloista vapaalla talouspolitiikalla saavutetaan, tahdomme lyhyesti esittää Amazonas-alueen valtauksen seuraukset. Amazonas- aluetta on pidettävä yhtenäisenä talousvyöhykkeenä. Sillä tulevaisuuden mailmantalous seuraa uusia valtauksia tehdessään alueitten luonnollisia maantieteellisiä rajoja ja liikeneuvoja. Näitä ovat tietenkin reunavuoret ja suuret kulkukelpoiset joet.

Amazonas-alue on — miljoonan neliökilometrin laajuinen, siis kolme neljättäosaa Europasta Venäjä mukaanluettuna. Tämän troopilliseen Etelä-Amerikaan kuuluvan alueen halki virtaa 5,500 km. pitkä ja sivujokineen 10,000 km. pituinen Amazonas-joki. Se on mailman vesirikkaimpia, laivakululle sopiva ja sillä on 18 pääsyrjäjokea. Viimemainituista on melkein jokainen suurempi kuin Rein-virta. Amazonas saa alkunsa hopea-, kupari-, rauta- y.m. malmeja sisältäviltä Kordillierivuorilta. Amazonas-virran halkaisema vesirikas, troopillisen auringon hyväilemä tasanko on suurimmalta osaltaan rehevän kasvullisuuden peitossa. Amazonan erämaissa, jotka ovat miltei läpipääsemättömien aarniometsien peitossa, on useitten hyötykasvien kotiseutu. Tällä suunnattomalla alueella asuu nykyään vain 3 miljoonaa ihmistä. Kahta neliökilometriä kohden tulee siis vain yksi ihminen ja Württenbergin suuruisella maakaistaleella asuu heitä vain 7,500.

Tämän suunnattoman maan valtaus ei tarvitse, kuten tähän asti, tapahtua rannikolta käsin. Tulevaisuudessa on seurattava päinvastaista periaatetta: **taloudellinen valtaus alotetaan vuoristosta ja sitä jatketaan koko suuren vesialueen varrella.** Tätä varten pitäisi mailmantalouden neuvoston ensinnä lähettää tutkimuskomitea, johon kuuluisi lääkärejä, insinöörejä, kemistejä, vuorikaivosmiehiä ja agronoomeja y.m. asiantuntijoita. Mainittu komitea käyttäisi hyväkseen parhaita nykyajan tutkimusvälineitä ja suorittaisi tieteelliset esityöt. Sitte laatisi se yksityiskohtaisen ja suunnitelmanmukaisen valtausohjelman. Sen toteuttamiseksi lähetettäisiin joukko vuorikaivosmiehiä höyrylaivoilla Amazonasta pitkin, jota suurimmatkin valtamerialukset voivat kulkea useampia tuhansia kilometrejä. Toinen osasto seuraisi rannikolta johtavaa väliaikaista rautatietä ja raivaisi sen loputtua tien erämaan halki. Kummankin joukon päämääränä on Kordillierien vuoristo, Amazonan alkulähteet. Heidän varustuksiinsa kuuluisi kenttä- ja köysiratoja, kuormaautoja, joihin olisi sijotettu helposti kokoonpantavia telttoja, kaikenlaisia työkaluja, kevyitä bentsiinimoottoreita työkoneitten käyttämistä varten y.m. Nämä etujoukot rakentaisivat varastoasemia sopiviin paikkoihin. Kuorma-autoja varten olisi tehtävä teitä eri varastopaikkojen ja Amazonasvesistön lähimmän sataman välille. Viimemainittuun olisi rakennettava tarpeelliset laiturit ja varastohuoneet. Sitä mukaa kuin tie valmistuu voidaan paikalle lähettää lisävoimia. Näiden tehtävänä on rakentaa vuoristoon koneellisia teräsköysiratoja tavarankuljetusta varten ynnä pieniä rautateitä. Vuoriston kuohuviin virtoihin olisi heidän tehtävä patoja ja asetettava turbiineja sähkövoiman hankkimiseksi. Täten on laskettu saatavan vähintäin 20—30 miljoonaa hevsovoimaa. Tämä voimamäärä otetaan käytäntöön yhtenäisen suunnitelman mukaan rakennetuilla sähköradoilla sekä liikennettä että kaivoksia varten. Vuoristo ja rannikko yhdistetään toisiinsa rautatiellä, johon yhdistetään tarpeellisia sivuratoja. Siten on koko tuon suunnattoman alueen yhteys turvattu. Mutta edelämainittu sähkömäärä riittää muunkin kuin tämän valtavan rautatieverkon liikevoimaksi. Sitä voidaan käyttää valaistuksessa, sulattimoissa, runsaitten malmivarojen jalostamislaitoksissa ja kaivoksissa käytetyissä koneissa. Vihdoin voidaan tämä voimamäärä johtaa alas tasangolle, jossa sitä käytetään niiden koneitten käyttövoimana, joilla tehdään patolaitoksia ja tekojärviä. Sillä mailman suurimpain vesimäärien ei ole annettava hyödyttömästi päästä valtamereen, lepoon. Ihmisneron on sekaannuttava luonnonvoimien leikkiin. Virran tavallinen nopeus joen alajuoksulla on 100,000 kuutiometriä sekunnissa. Tulva-aikana se on 250,000 kuutiometriä sekunnissa. Sadeaikana on vesi 15—20 metriä korkeammalla kuin tavallisesti. Tässä voidaan ottaa käytäntöön suunnattomia vesivoimia ja samalla käyttää Amazonaan aaltoja joenvarsilla avautuvien viljelysseutujen kasteluun. Amazonaasta voi tulla toinen Niili. Vesivoimaa taas saadaan sähkövoimaksi muutettuun joen varsilla syntyvien tehtaitten ja jalostuslaitosten liikevoimana. Se valtava taloudellinen ja sivistyksellinen hyörinä ja liike, joka syntyy sisämaan vuorilla, ei pysähdy kohdatessaan Amazonaan erämaan läpäisemättömine aarniometsineen. On luultavaa, että se pyyhkäisee nämä metsät mennessään pyrkiessään valtamerta kohden. Mikä ei ole kovin vaikea tehtävä miljoonille älykkäille ihmisille ja heidän käyttämilleen koneille. Aarniometsän hävitys täytyy tapahtua aluksi vain jokivarsilla, samalla kun eri jokien välille tehdään jokseenkin leveitä hakkauksia maaritietä ja viljelystä varten. Metsää ei tietenkään saa poistaa polttamalla, siksi se on liian arvokas. Puut kaadetaan sähkö- tai bentsiinimoottorien käyttämällä puunkaatokoneilla. Nykyisen amerikalaisen mallin mukaan voidaan perustaa "lentäviä" selluloosatehtaita y.m. siirrettäviä puunjalostuslaitoksia, joten puut voidaan kuljettaa mailmaan esim. paperin muodossa. Siten paljastetaan vähitellen maan neitseellinen pinta. Pensaikot ja pikkumetsä häviteätään pois polttamalla ja suurten jättipuitten juuret poistetaan räjähdyttämällä. Ja niin muutetaan entinen aarniometsä suuriksi istutusmaiksi, joilla käytetään sähkövoimalla kulkevia maanviljelyskoneita. Viimemainitut ynnä muutkin tarvittavat koneet valmistetaan mikäli mahdollista omassa maassa Kordillierien uumenissa piilevästä raudasta ja niiden rinteillä kuohuvien vesivoimien avulla. Tarkotuksenmukaisinta on, että istutusmaista tehdään noin 40,000—50,000 ha. laajuisia. Niiden keskellä sijaitsevat hallinnolliset ja asuntorakennukset, joista lähtee säteettäisiä kenttärautateitä kaikkiin suuntiin. Viimemainitut ovat samalla teräsköysiratojen ja ilmaratojen kautta yhteydessä virran rannalla sijaitsevien varastohuoneitten ja sähkömyllyjen kanssa.

Muutamilla pohjois-amerikalaisilla suurfarmeilla on jo käytännössä toteutettu seuraavia sääntöjä, joten ei liene uskallettua väittää, että niitä tullaan Amazonaan neuvostovalloissakin noudattamaan:

Nykyisillä istutusmailla tavallinen "maanviljelys käsien avulla" lakkautetaan kokonaan. Sen sijaan hankitaan koneet, joilla sato korjataan ja puidaan. Puimakoneet erottavat samalla sadon eri lajit toisistaan. Kuten esim. banaanit varsistaan, kokoovat hedelmät eri vaunuihin ja varret toisiin. Nämä kuljettavat lastin lähimmälle köysirata-asemalle, tai kenttärautateille, missä sato erinäisten laitteiden avulla lajitellaan odottaviin rautatievaunuihin. Tätä menettelyä voidaan jatkaa koko vuoden ajan, koska elonkorjuu siellä riippuu ihmisten omasta tahdosta. Kun sato on korjattu tuon suuren maatilan yhdeltä ääreltä alkavat hedelmät sen toisella palstalla jo vaatia elonkorjuumiesten huomiota.

Köysi- ja kenttäratojen vaunuihin automaattisesti lastatut hedelmät y. m. tuotteet kuljetetaan virran rannalla sijaitseviin teollisuuskeskuksiin ja liikepaikkoihin. Siellä tyhjennetään tuotteet erilaisiin jalostuslaitoksiin johtaviin putkiin, joissa ilmanpaine niitä kuljettaa eteenpäin; tai joutuvat ne eri lajittelukoneitten moniosaiseen ketjuun. Viimein katoavat ne jalostuskoneeseen muuttuakseen siellä jauhoksi tai mehuksi ja mitä maukkaimmiksi säilykkeiksi. Täällä suoritetaan myöskin ruuaksikelpaamattomien maataloustuotteiden valmistus loppuun asti. Lopuksi pakataan tavarat ja varustetaan leimoilla, mikä kaikki tapahtuu automaattisesti; sitte siirretään ne koneitten avulla ja ihmisvoimaa säästämällä valtamerilaivojen lastihuoneisiin. Nämä turbiineilla varustetut jättiläiset kuljettavat tropiikin tuotteet kuluttajille sekä pohjoisessa että etelässä, missä moinen tuotanto ei ole mahdollinen.

(Jatk.)

POIS PORVARILEHDET TYÖLÄISTEN KODEISTA TILAA ITSELLESI TOVERI

Suomalainen Rottinki-Huonekalutehdas.
Teemme kaikenlaista huonekalustoon kuuluvaa työtä päivän halvimpiin hintoihin. Uloslähetykset toimitetaan nopeaan ja huolellisesti.
2213 Fillmore St., San Francisco. Puh.: Fillmore 5367

Hotel HOLLY
Isoin ja siistin mitä on lännellä, käsitäen 7 kerrosta. Nostohissi kulettaa asukkaita. Höyrylämmin tulee jokaiseen huoneeseen. Yksityis kylpyhuoneet. $1.00 päivältä ja ylös. Alennus viikottain vuokraajille. Puhelin: Douglas 6235. 140 Mason St. 1 ploki Market kadulta.
ISÄNTÄ: JOHN HILL,
SAN FRANCISCO, CALIFORNIA

H. SLIKERMAN
ASIANAJAJA JA LAKIMIES
Pacific Bldg. Room 909
San Francisco, Calif.

VALOKUVIA
Kauniita, selviä valokuvia valmistetaan hääkekkereistä, perhejoukkueista, naisista, miehistä, lapsista ja kaikista. Erikoinen huomio annetaan suomalaisille kundeille.
THE JOHNSON PHOTO STUDIO,
1028 Market St., San Francisco, Cal.

SUOMALAISILLE
hyvin tunnettu
VALOKUVAAJA
H. T. Motoyoshi
2009½ Fillmore St.
SAN FRANCISCO, CAL.

John Arnell, omistaja. Puhelin: Garfield 1082
Suomalainen Hotelli
Hotel Comfort
744 Howard St.
Bet. Third & Fourth
KUUMA JA KYLMÄ VESI
San Francisco, California.

Blomseth Lunch
Tarjoaa hyvää ruokaa kohtuullisilla hinnoilla.
2122 Market St. San Francisco.

KANSALAISET
joilla on karvoja leuassa saavat huolellisen raapasun Teräväis-Heikin Parturituvassa, 231—4 katu, San Francisco, Calif.

Puhelin: Kearny 2114
CALIFORNIAN SUOMALAINEN LAKIMIES
ONNI A. WUOLLE,
Attorney and Counselor at Law
582 Market Street,
609—610 Hobart Bldg. San Francisco, Cal.

SAUNA
on avoinna tiistaisin, keskiv., torstaisin ja lauantaisin kello kahdesta 11 illalla. — 17 ja Market Streets.
M. A. FINNILÄ.
4032—17th St., San Francisco, Calif.

MYYTÄVÄNÄ
10 EEKKERIN MAATILA,
josta on kuusi eekkeriä viljelyksellä. Maalla on uusi asuinrakennus, kanahuone ja navetta. Maa on laadultaan hyvää ja tasaista, sijaitsee kauniilla paikalla, postitien varrella, noin viisi mailia Kent-nimisestä kauppalasta ja 8 mailia Renttonista. Hyvät suomalaiset naapurit.
Myymme Suomeen lähdön takia. Hinta $2,700.
FRANK LEAF,
R.F.D. 1, Bx 77, Kent, Wash.